

LIGJ
Nr.10 089, datë 2.3.2009

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN
PËR LEHTËSITË DOGANORE PËR TURIZMIN

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në konventën për lehtësitë doganore për turizmin.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.6096, datë 17.3.2009 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bamir Topi

KOMISIONI EKONOMIK PËR EUROPËN
KOMITETI I TRANSPORTIT TOKËSOR

KONVENTA MBI LEHTËSIRAT DOGANORE PËR TURIZMIN
HARTUAR NË NJU-JORK, MË 4 QERSHOR 1954
KOMBET E BASHKUARA

KONVENTA¹ MBI LEHTËSIRAT DOGANORE PËR TURIZMIN

Shtetet kontraktuese,
duke dëshiruar të lehtësojnë zhvillimin e turizmit ndërkombëtar,
kanë vendosur të lidhin një Konventë dhe kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Për qëllimin e kësaj Konvente:

a) Termi “tarifat e importit dhe taksat e importit” nënkupton jo vetëm tarifat doganore, por edhe të gjitha llojet e tatimeve dhe taksave të vendosura për arsye importimi.

b) Termi “turist” nënkupton çdo person, pa dallim race, gjinie, gjuhe apo feje, i cili hyn në territorin e një shteti kontraktues, që nuk është shteti ku personi banon, dhe qëndron aty jo më pak se 24 orë dhe jo më shumë se gjashtë muaj, në vijim të një periudhe 12-mujore, për arsye legjitime jo emigracioni, si turizëm, pushime, aktivitete sportive, arsye shëndetësore, arsye familjare, studime, pelegrinazhe fetare ose biznes.

c) Termi “Leje e përkohshme importi” nënkupton dokumentin doganor, i cili vërteton garancinë ose depozitën e tatimeve të importit dhe taksave të importit, të caktuara në rast dështimi të

1. Në përputhje me nenin 16 (1), Konventa hyri në fuqi më 11 shtator 1957, ditën e nëntëdhjetë pas datës së depozitimit të instrumentit të pesëmbëdhjetë të ratifikimit ose pranimit përsa u përket shteteve që vijnë, në emër të të cilave ishin depozituar në datat e mëposhtme instrumentet e ratifikimit ose pranimit (a):

Austria	30 mars 1956
Belgjika	21 shkurt 1955
(Gjithashtu e aplikueshme me rezerva * në territorin e Kongos belge dhe në territorin e trustit të Ruanda-Urundit)	
Kamboxhia	29 nëntor 1955
Kanada (a)	1 qershor 1955
Cejloni	28 nëntor 1955
Danimarka	13 tetor 1955
(Subjekt për rezervë*)	
Egjipti	4 prill 1957
(Subjekt për rezervën e regjistruar në aktin final)	
Japonia	7 shtator 1955
Luksenburg	21 nëntor 1956
Meksiko	13 qershor 1956
Suedi	11 qershor 1957
(Subjekt për rezervën e regjistruar në aktin final; faqen 202)	
Zvicër	23 maj 1956
Mbretëria e Bashkuar e Britanisë së Madhe dhe Irlandës Veriore	27 shkurt 1957
Shtetet e Bashkuara të Amerikës (Shtrirjet në territoret e Alaskës, Havait, Porto Rikos dhe Ishujt Virxhinia)	25 korrik 1956
Vietnam (a)	31 janar 1956

Në vijim, instrumentet e pranimit nga Izraeli janë depozituar më 1 gusht 1957, me veprim më 30 tetor 1957.

*VËREJTJE

(Këto vërejtje u pranuan në përputhje me dispozitat e nenit 20 të Konventës)

rieksportimit të artikullit të importuar përkohësisht.

BELGJIKË
(Përkthim)

1. Me depozitim të instrumenteve përmes së cilës Belgjika ratifikon Konventën në lidhje me lehtësirat doganore për turizmin, lidhur në Nju-Jork më 4 qershor 1954, unë duhet të deklaroj që kjo Konventë është e zbatueshme në territorin e Kongos belge dhe territorin e trustit të Ruanda-Urundit, duke iu nënshtruar rezervave të mëposhtme:

1) importimi i përkohshëm i armëve të zjarrit dhe municioni i tyre nuk mund të shqyrtohen pa një dokument të importit të përkohshëm (neni 2 i Konventës);

2) përjashtimi në këtë rast i verës, pijeve alkoolike, ujit të tualetit dhe parfumit duhet të vazhdojë të kufizohet në kontenierë të hapur dhe në veçanti, në rastin e pijeve alkoolike, duhet të zbatohen dispozitat ligjore në fuqi (neni 3 i Konventës);

3) fildishi i punueshëm dhe objektet e artit indigjen duhet të përjashtohen nga funksionimi i Konventës (neni 4).

Neni 2

1. Duke iu nënshtruar kushteve të tjera të parashtruara në këtë Konventë, çdo shtet kontraktues duhet të lejojë heqjen e përkohshme të tarifave të importit dhe taksave të importit për mjetet personale të importuara nga një turist, me kusht që ato të jenë për përdorimin personal të turistit, të mbahen nga personi ose të jenë në bagazhet që shoqërojnë turistin, të mos përbëjnë arsye për t'u shqetësuar për ndonjë abuzim, si dhe këto mjete personale të rieksporthen nga turisti me largimin nga vendi.

2. Termi “mjete personale” nënkupton të gjitha rrobat dhe artikujt e tjerë, të rinj ose të përdorur, të cilët mund t'i nevojiten turistit personalisht dhe me arsye, duke pasur parasysh të gjitha kushtet e vizitës së tij, por duke përjashtuar të gjitha mallrat e importuara për qëllime tregtare.

3. Midis të tjerash, mjetet personale do të përfshijnë të gjithë artikujt e mëposhtëm, në qoftë se do të konsiderohen për përdorim personal:

- bizhuteri personale;
- një aparat fotografik me 12 disqe ose pesë negativa filmi;
- një palë dylbi;
- një instrument muzikor portativ;
- një gramafon portativ me dhjetë pllaka;
- një aparat portativ inçizimi;
- një radiomarrës portativ;
- një makinë shkrimi portative;
- një tezgë;
- një tendë dhe pajisje të tjera kampingu;

1. Unë duhet të deklaroj më tej që protokoli shtesë për Konventën, në lidhje me importin e dokumenteve dhe materialeve publicitare turistike, përfunduar në Nju-Jork më 4 qershor 1954, është i aplikueshëm në territoret e kongos belge dhe Ruanda-Urundit.

2. Në lidhje me aplikimin në territorin e Kongos belge dhe territorin e trustit të Ruanda-Urundit të konventës doganore për importin e përkohshëm të mjeteve rrugore private, përfunduar në Nju-Jork më 4 qershor 1954, unë mendoj se në kushtet e tanishme sistemi i qarkullimit të lirë ndërkombëtar të mjeteve motorike nuk do të shtrihet tek personat juridikë. E drejta e përkohshme pa pagesë nuk do të pranohet përse u përket pjesëve të importuara për riparimin e një mjeti me dokumente të lira qarkullimi.

Kufizimi i dytë natyrisht nuk aplikohet tek pjesët përbërëse që shoqërojnë mjetet kur ato janë renditur në faturën e dokumentit ndërkombëtar të qarkullimit.

DANIMARKË

(Përkthim)

Pavarësisht nga dispozitat e nenit 3 të kësaj Konvente, vendet skandinave do të lejohen të kenë rregulla të veçanta të zbatueshme për personat banues në ato vende.

* Amendimi në nenin 2, hyrë në fuqi më 6 qershor 1967.

Pajisje sportive (pajime peshkimi, një armë sportive me 50 fishekë, një biçikletë jomotorike, një kanoe ose një kaike më pak se 5 ½ metra i gjatë, një palë ski, dy raketa tenisi dhe artikuj të tjerë të ngjashëm).

Neni 3

Duke iu nënshtruar kushteve të tjera të parashtruara në këtë Konventë, çdo shtet kontraktues duhet të lejojë heqjen e tarifave të importit dhe taksave të importit për artikujt e mëposhtëm të importuar nga një turist për përdorim personal, me kusht që këta artikuj të mbahen nga personi ose në bagazhet e dorës që shoqërojnë turistin dhe me kusht që të mos përbëjnë arsye për ndonjë abuzim:

a) 200 cigare ose 50 puro, 250 gramë duhan ose një lloj tjetër i këtyre produkteve, në qoftë se pesha totale nuk i kalon 250 gram;

b) një shishe vere me përmasa normale dhe një çerek litër pije alkoolike;

c) Një çerek litër kolonjë dhe një sasi e vogël parfumi.

Neni 4

Duke iu nënshtruar kushteve të tjera të parashtruara në këtë Konventë, çdo shtet kontraktues, në qoftë se nuk ka arsye për t'u shqetësuar për ndonjë abuzim, duhet të pajisë turistin me:

a) autorizimin për të importuar tranzit dhe pa leje të përkohshme importimi suvenire udhëtimi me një vlerë totale që nuk i kalon 50 dollarë amerikanë, me kusht që suvenire të tilla të mbahen nga personi ose në bagazhet që shoqërojnë turistin dhe që të mos përdoren për qëllime tregtare.

b) autorizimin për të eksportuar, pa formalitetet e zbatuara në kontrollin e valutës dhe të përjashtuara nga taksa e eksportit, suvenire udhëtimi, të cilat turisti i ka blerë brenda shtetit për një vlerë totale jo më të madhe se 100 dollarë amerikanë, me kusht që këta artikuj të mbahen nga personi ose në bagazhet që shoqërojnë turistin dhe që të mos përdoren për qëllime tregtare.

Neni 5

Çdo shtet kontraktues mund të kërkojë një lejë të përkohshme importi për artikujt me vlerë të lartë, të përfshirë në nenin 2.

Neni 6

Shtetet kontraktuese duhet të përpiqen të mos vënë në zbatim procedura doganore, të cilat mund të pengojnë zhvillimin e turizmit ndërkombëtar.

Neni 7

Shtetet kontraktuese fqinje duhet të përpiqen të ngrenë postat e tyre kufitare pranë njëra-tjetrës dhe t'i mbajnë ato të hapura gjatë të njëjtit orar, në mënyrë që të përshpejtojnë procedurat doganore.

Neni 8

Dispozitat e kësaj Konvente nuk duhet të cenojnë në asnjë mënyrë zbatimin e rregullave policore e të tjera, në lidhje me importin, zotërimin dhe mbajtjen e armëve dhe municionit.

Neni 9

Çdo shtet kontraktues pranon se çdo masë ndaluese që ai shtet ka vendosur mbi eksportin e artikujve që përfitojnë nga kjo Konventë, duhet të zbatohet vetëm për sa kohë masat do të bazohen mbi faktorë të ndryshëm nga ata me natyrë ekonomike, si për shembull morali publik, siguria publike, shëndeti publik, higjiena, faktorë veterinarë dhe fito-patologjikë.

Neni 10

Përjashtimet dhe lehtësirat e mundësuar nga kjo Konventë nuk duhet të zbatohen për trafikun në kufi.

Këto përjashtime dhe lehtësira nuk duhet të zbatohen menjëherë në rastet:

- a) kur sasia totale e një malli për t'u importuar nga një turist e kalon ndjeshëm kufirin e përcaktuar në këtë Konventë;
- b) në rast se turisti hyn në shtetin e importit më shumë se një herë në muaj;
- c) në rast se turisti është nën 17 vjeç.

Neni 11

Në rast falsifikimi, kontradikte ose abuzimi, shtetet kontraktuese do të jenë të lira të procedojnë për shlyerjen e tarifave të importit dhe taksave korresponduese të importit, si dhe për të vendosur gjoba mbi personat përgjegjës, që iu është bërë përjashtim, ose lehtësira të tjera.

Neni 12

Çdo shkelje e dispozitave të kësaj Konvente, çdo zëvendësim, deklaratë e rreme ose akt që ka efektin t'i sjellë një personi apo një artikulli, përfitime të padrejta nga sistemi i importimit, përcaktuar në këtë Konventë, mund t'i ngarkojë shkelësit në shtetin ku është kryer shkelja, përgjegjësinë të paguajë gjokat e parashikuara nga ligjet e atij shteti.

Neni 13

Kjo Konventë nuk mund të ndalojë shtetet kontraktuese, të cilat formojnë një union doganor apo ekonomik, të miratojnë dispozita të zbatueshme për rezidentët e shteteve që formojnë unionin.

Neni 14

1. Kjo Konventë do të jetë e hapur për nënshkrim deri në datën 31 dhjetor 1954, në emër të çdo shteti anëtar të Kombeve të Bashkuara dhe të ndonjë shteti tjetër të ftuar për të marrë pjesë në Konferencën e Kombeve të Bashkuara mbi formalitetet doganore për importimin e përkohshëm të automjeteve private dhe për turizmin, që u mbajt në Nju-Jork në maj dhe qershor të vitit 1954, që këtu referohet si Konferenca.

2. Kjo Konventë do t'i nënshtrohet ratifikimeve dhe instrumentet e ratifikimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 15

1. Që nga janari 1955, kjo Konventë do të jetë e hapur për pranim nga cilido shtet që i është referuar në paragrafin 1 të nenit 14 dhe çdo shtet tjetër i ftuar nga Këshilli Ekonomik dhe Social i

Kombeve të Bashkuara. Ajo do të jetë gjithashtu e hapur për pranim në emër të çdo territori trust, në të cilin Kombet e Bashkuara janë autoriteti administrues.

2. Pranimi do të kryhet nga depozitimi i një instrumenti pranimi pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 16

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi ditën e nëntëdhjetë që nga data e depozitimit të instrumentit të pesëmbëdhjetë të ratifikimit apo pranimit ose pa rezervë, ose me rezervat e pranuar në përputhje me nenin 20.

2. Për çdo shtet që ratifikon apo pranon këtë Konventë pas datës së depozitimit të instrumentit të pesëmbëdhjetë të ratifikimit apo pranimit në përputhje me paragrafin e mësipërm, Konventa do të hyjë në fuqi ditën e nëntëdhjetë nga data kur ky shtet depoziton instrumentin e tij të ratifikimit apo pranimit ose pa rezervë, ose me rezervat e pranuar në përputhje me nenin 20.

Neni 17

1. Tre vjet pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, çdo shtet kontraktues mund ta denoncojë atë duke njoftuar Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Denoncimi do të jetë i vlefshëm pesëmbëdhjetë muaj nga data kur Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara njoftohet për denoncimin.

Neni 18

Kjo Konventë nuk do të ketë më efekt në qoftë se për ndonjë periudhë 12-mujore që vijon nga hyrja në fuqi, numri i shteteve kontraktuese do të jetë më pak se tetë.

Neni 19

1. Në kohën e depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit apo pranimit ose në çdo periudhë kohore vijuese, çdo shtet mund të deklarojë me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara që kjo Konventë do të zgjerohet në të gjithë ose ndonjë nga territoret, për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilit është përgjegjës. Konventa do të zgjerohet në territoret e përmendura në lajmërim, që nga dita e nëntëdhjetë pasi është dorëzuar pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, në qoftë se njoftimi nuk është shoqëruar me një rezervë ose nga dita e nëntëdhjetë pasi njoftimi është bërë i vlefshëm në përputhje me nenin 20, ose në datën në të cilën Konventa ka hyrë në fuqi në shtetin përkatës, pavarësisht se cila është e fundit.

2. Çdo shtet që ka lëshuar një deklaratë sipas paragrafit vijues, duke e zgjeruar këtë konventë në çdo territor për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilit është përgjegjës, mund të denoncojë Konventën veçmas, sipas atij territori, në përputhje me dispozitat e nenit 17.

Neni 20

1. Rezervat për këtë Konventë, të bëra para nënshkrimit të aktit final, duhet të jenë të lejueshme, në qoftë se janë pranuar nga shumica e anëtarëve të Konferencës dhe të regjistruara në aktin final.

2. Rezervat e bëra pas nënshkrimit të aktit final nuk do të jenë të lejueshme, në qoftë se një e treta e shteteve nënshkruese ose shteteve kontraktuese shprehin mospëlqim, për sa vijon.

3. Teksti i çdo rezerve të dorëzuar pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara nga një shtet në kohën e nënshkrimit, depozitimi i një instrumenti ratifikimi apo pranimi sipas nenit 19 do të qarkullohet nga Sekretari i Përgjithshëm të të gjitha shtetet që deri në atë kohë do ta kenë nënshkruar, ratifikuar apo pranuar Konventën. Në qoftë se një e treta e këtyre shteteve shpreh mospëlqim brenda nëntëdhjetë ditëve nga data e qarkullimit, rezerva nuk do të pranohet. Sekretari i Përgjithshëm do të njoftojë të gjitha shtetet e referuara në këtë paragraf për çdo mospëlqim që ai ka marrë, si dhe rreth pranimi apo refuzimit të rezervës.

4. Çdo mospëlqim nga çdo shtet që ka nënshkruar, por jo ratifikuar Konventën, nuk do të jetë

më i vlefshëm, në qoftë se brenda një periudhe nëntë mujore nga data e refuzimit të tij, shteti refuzues nuk e ka ratifikuar Konventën. Në qoftë se si rezultat i një refuzimi që nuk është më i vlefshëm, një rezervë pranohet në zbatim të paragrafit të mësipërm, Sekretari i Përgjithshëm duhet të informojë shtetet të cilave iu referohet ky paragraf. Teksti i çdo rezerve nuk duhet të qarkullohet te ndonjë shtet nënshkrues sipas paragrafit të mësipërm, në qoftë se ai shtet nuk e ka ratifikuar Konventën brenda tre vjetësh nga data e nënshkrimit në emër të tij.

5. Brenda periudhës 12-mujore që nga dita kur Sekretari i Përgjithshëm, duke iu referuar paragrafit 3, njofton se rezerva është refuzuar në përputhje me një procedurë të përcaktuar për të në këtë paragraf, shteti që paraqet rezervën mund të tërheqë rezervën, sipas së cilës instrumenti i ratifikimit, pranimit apo lajmërimit, bazuar në nenin 19, mund të jetë i vlefshëm për këtë shtet, që nga data e tërheqjes. Në pritje të kësaj tërheqjeje, qoftë instrumenti, qoftë lajmërimi, nuk do të jetë më i vlefshëm derisa rezerva të pranohet duke zbatuar dispozitat e paragrafit 4.

6. Rezervat e pranura në përputhje me këtë nen mund të tërhiqen në çdo kohë duke njoftuar Sekretarin e Përgjithshëm.

7. Asnjërit nga shtetet kontraktuese nuk do t'i kërkohet të zgjerohet me një shtet duke e kthyer rezervën në përfitim të dispozitave mbi të cilat zbatohet një rezervë e tillë. Çdo shtet që përfiton nga kjo e drejtë duhet të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm në përputhje me rrethanat dhe ky i fundit duhet t'ua komunikojë këtë vendim të gjitha shteteve nënshkruese dhe kontraktuese.

Neni 21

1. Çdo mosmarrëveshje midis dy apo më shumë shtetesh kontraktuese, përsa i përket interpretimit ose zbatimit të kësaj Konvente, për sa të jetë e mundur, duhet të zgjidhet me negociata midis tyre.

2. Çdo mosmarrëveshje, e cila nuk zgjidhet me anë të negociatave, duhet të paraqitet për arbitrazh, në qoftë se një nga shtetet në konflikt e kërkon këtë dhe do t'i referohet me radhë një apo më shumë arbitrave të zgjedhur me marrëveshje midis shteteve në konflikt. Në qoftë se brenda tre muajsh nga data e kërkesës për arbitrazh, shtetet në konflikt nuk arrijnë të bien dakord për zgjedhjen e arbitrit apo arbitrave, një nga këto shtete mund t'i kërkojë Kryetarit të Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë që të emërojë një arbitër të vetëm, të cilit mund t'i referohet për vendim mosmarrëveshja.

3. Vendimi i arbitrit apo arbitrave të caktuar sipas paragrafit të mësipërm duhet të jetë detyrues mbi shtetet kontraktuese në fjalë.

Neni 22

1. Tre vjet pasi kjo Konventë ka hyrë në fuqi, çdo shtet kontraktues, me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, kërkon mbledhjen e një konference me qëllim rishikimin e Konventës. Sekretari i Përgjithshëm duhet të njoftojë të gjitha shtetet kontraktuese rreth kërkesës dhe konferenca e rishikimit duhet të mbledhet nga Sekretari i Përgjithshëm në qoftë se, brenda një periudhe katër mujore nga data e njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm, jo më pak se gjysma e shteteve kontraktuese e lajmërojnë atë për pajtimin e tyre me kërkesën.

2. Në qoftë se një konferencë zhvillohet në përputhje me paragrafin e mëparshëm, Sekretari i Përgjithshëm duhet të njoftojë të gjitha shtetet kontraktuese dhe t'i ftojë ato të dorëzojnë brenda një periudhe tri mujore propozime, të cilat ata do të dëshironin që Konferenca t'i merrte në konsideratë. Sekretari i Përgjithshëm duhet t'u shpërndajë të gjitha shteteve kontraktuese agjendën provizore të konferencës, së bashku me tekstin e këtyre propozimeve, të paktën tre muaj para datës kur do të mbledhet konferenca.

3. Sekretari i Përgjithshëm duhet të ftojë në çdo konferencë të zhvilluar sipas këtij neni të gjitha shtetet kontraktuese dhe të gjitha shtetet anëtare të tjera të Kombeve të Bashkuara ose të secilës prej agjencive të specializuara.

Neni 23

1. Çdo shtet kontraktues mund të propozojë një ose më shumë amendamente për këtë Konventë. Teksti i çdo amendamenti duhet të transmetohet tek Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, i cili duhet t'ua shpërndajë atë të gjitha shteteve kontraktuese.

2. Çdo amendament i propozuar, i qarkulluar në përputhje me paragrafin e mësipërm, duhet të gjykohet i pranuar, në qoftë se asnjë nga shtetet kontraktuese nuk shpreh kundërshtime brenda një periudhe gjashtë mujore, duke vijuar nga data e shpërndarjes së amendamentit të propozuar nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Sekretari i Përgjithshëm duhet të njoftojë sa më parë që të jetë e mundur të gjitha shtetet kontraktuese, në qoftë se është shprehur ndonjë refuzim për amendamentin e propozuar dhe në qoftë se nuk është shprehur asnjë refuzim i tillë, amendamenti do të hyjë në fuqi për të gjitha shtetet kontraktuese tre muaj pas përfundimit të periudhës gjashtë mujore, caktuar në paragrafin e mësipërm.

Neni 24

Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara duhet të njoftojë të gjitha shtetet anëtare të Kombeve të Bashkuara dhe të gjitha shtetet e tjera të ftuara të marrin pjesë në konferencën mbi:

- a) nënshkrimet, ratifikimet dhe pranimet, e marra në përputhje me nenet 14 dhe 15;
- b) datën në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi, në bazë të nenit 16;
- c) denoncimet e marra në përputhje me nenin 17;
- d) shfuqizimin e kësaj Konvente në përputhje me nenin 18;
- e) njoftimet e marra në bazë të nenit 19;
- f) hyrjen në fuqi të çdo amendamenti në përputhje me nenin 23.

Neni 25

Origjinali i kësaj Konvente duhet të depozitohet pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili duhet të transmetojë kopje të vërtetuara të saj tek të gjithë anëtarët e Kombeve të Bashkuara dhe tek të gjitha shtetet e tjera të ftuara në konferencë.

Në dëshmi sa më sipër, të nënshkruarit, duke qenë plotësisht të autorizuar, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Përfunduar në Nju-Jork, më katër qershor, njëmijë e nëntë qind e pesëdhjetë e katër, në një kopje të vetme, në gjuhën angleze, frënge dhe spanjolle; çdo tekst i njëjtë me origjinalin.

Sekretarit të Përgjithshëm i kërkohet të përgatisë një përkthim besnik me origjinalin e kësaj konvente në gjuhët kineze dhe ruse, si dhe të shtojë tekstet në gjuhët ruse dhe kineze të tekstet në gjuhët angleze, frënge dhe spanjolle, kur të transmetojë kopjet e vërtetuara të shtetet në përputhje me nenin 25 të kësaj Konvente.